

Lepa beseda lepa mesta najde

Recimo, da mu je ime Konrad. Ime pri vsem tem ni važno. Važno je dejstvo, da je Konrad že dolgo vrsto let služitelj v nekem podjetju, v katerem se je menjalo kdo ve koliko mladih uslužbenecov. Konrad pa je vztrajen, delaven in pošten. Pa tudi ponos ima, kajti vsak delovni človek ima do tega vso pravico, zato tudi služitelj Konrad ni izjema. Zato smo mu posvetili te vrstice. Dogodilo se je ... Morda se dogaja vsak dan, toda vsak dan nismo pričali dogodkom, ki služitelju Konradu grenijo življenje.

Poglejmo na prizorišče samo.

Trgovina s predmeti, ki jih kupujejo ljudje, željni kulture in napredka.

Osebe: Tri prodajalke, vajenka, blagajničarka, služitelj Konrad in dve stranki.

Prva prodajalka: (vajaniki). Po dvanaesti uri mi boste odpeljali domov to in to in ono ...

Vajenka: Pa menda ne mislite resno?

Prva prodajalka: Zakaj pa ne, kaj mislite, da bom tako težo sama nosila?

Blagajničarka: Jaz sem imela mnogokrat še težje breme, pa sem vendarle nescila brez tuje pomoči.

Prva prodajalka: Zakaj pa ste, če ni treba!

(Služitelj veže zavoje na prodajni mizi. Zavezane polaga na tla ob polico).

Prva prodajalka: Ti paketi

morajo proč od tu. In to takoj!

Služitelj: Saj jih bom nesel, kakor hitro bom zvil še ostalo blago.

Prva prodajalka: Ne zgovarjaj se. Odnosi takoj kot sem ti rekla, sicer boš dobil suhega »šnopsa«!

Druga prodajalka: Za takšne delavce pač ni težko.

Prva prodajalka: »Paketi« morajo ven, si razumel? Bodi zadovoljen, da ti pustimo, da jih vežeš na prodajni mizi.

Služitelj: Kam pa naj grem? Morda na strop?

Druga prodajalka: Vidiš kako »freh« je. Tako je odgovoril tudi meni.

Iz ozadja je v prodajno vstopila tretja prodajalka. Za njenim hrbtom je videti skladišče preplavljeno s skladiščnimi naloženega blaga. Obložena je tudi dolga miza, ki je po vsej verjetnosti namenjena zavijanju in vezanju zavojev ...

Zgovornih prodajalk ni motila naša prisotnost. Nasprotno, z vidnim zadovoljstvom sta opazovali starega služitelja kako zлага, veže, veže ...

Morda bi stene tega modernega preurejenega lokala lahko povedale zgodbo, da so tu nekoč delala dekleta, ki so svojemu delovnemu tovarišu služitelju priskočile pri delu v pomoč in s tem reševale medsebojne odnose. To je bilo vsekakor v zadovoljstvo vseh.

Morda bi stene tega modernega preurejenega lokala lahko povedale zgodbo, da so tu nekoč delala dekleta, ki so svojemu delovnemu tovarišu služitelju priskočile pri delu v pomoč in s tem reševale medsebojne odnose. To je bilo vsekakor v zadovoljstvo vseh.

Morda bi stene tega modernega preurejenega lokala lahko povedale zgodbo, da so tu nekoč delala dekleta, ki so svojemu delovnemu tovarišu služitelju priskočile pri delu v pomoč in s tem reševale medsebojne odnose. To je bilo vsekakor v zadovoljstvo vseh.

Morda bi stene tega modernega preurejenega lokala lahko povedale zgodbo, da so tu nekoč delala dekleta, ki so svojemu delovnemu tovarišu služitelju priskočile pri delu v pomoč in s tem reševale medsebojne odnose. To je bilo vsekakor v zadovoljstvo vseh.

Morda bi stene tega modernega preurejenega lokala lahko povedale zgodbo, da so tu nekoč delala dekleta, ki so svojemu delovnemu tovarišu služitelju priskočile pri delu v pomoč in s tem reševale medsebojne odnose. To je bilo vsekakor v zadovoljstvo vseh.

Morda bi stene tega modernega preurejenega lokala lahko povedale zgodbo, da so tu nekoč delala dekleta, ki so svojemu delovnemu tovarišu služitelju priskočile pri delu v pomoč in s tem reševale medsebojne odnose. To je bilo vsekakor v zadovoljstvo vseh.

Predkongresna konferenca Ljudske mladine v Celju Tudi dejanja naj bodo odločna

V nedeljo je bila v Celju konferenca, ki jo je pred kongresom Ljudske mladine Jugoslavije sklical občinski komite Ljudske mladine Slovenije Celje. Na predkongresni konferenci so poleg tega, da so razpravljali o mladini v gospodarstvu in šolstvu, izvolili še tri delegate za zvezni kongres, ki bo v začetku prihodnjega leta v Beogradu.

Referat o udeleževanju mladine v našem družbenem življenju je podal predsednik občinskega komiteja LMS Celje, Franček Ribič, ki je v uvodu ugotovil, da z delom mladih ljudi v preteklem razdobju ne moremo biti povsem zadovoljni. Zlasti je zaskrbljujoča izredno nizka udeležba mladih v organizacijah delavskega in družbenega samoupravljanja, pa tudi v vodstvih ostalih družbeno političnih organizacij. Tako ni v občinskem zboru občinskega ljudskega odbora, ki šteje 55 odbornikov, niti enega odbornika, ki bi bil star do 25 let, medtem ko sta v zboru proizvajalcev samo dva tovarša teh let. Podobno je tudi v svetih in komisijah pri občinskem ljudskem odboru, medtem ko je nekoliko bolje v samoupravnih organizacijah v gospodarskih organizacijah. Od skupnega števila članov Ljudske mladine v celjski občini — skoraj šest tisoč — jih je v delavskih svetih in upravnih odborih le 4,03 odstotka, v vodstvih organizacij Zveze komunistov 4,4 odstotka, v sindikalnih vodstvih 1,2 odstotka in v vodstvih Ljudske mladine 7,2 odstotka. To pa ni edini razlog za ne dovolj razgibano družbeno aktivnost mladine. Mladi ljudje so še marsikdaj preveč nedisciplinirani, nedosledni, sestavljajo si preobsežne načrte, zaletavi so itd.

Bilo bi pa seveda napak, če bi sodili, da mladina pri nas ne zavzema pomembnega mesta. Na mnogih področjih se je že izredno lepo uveljavila. Celjska predkongresna konferenca pa je go-

vorila predvsem o slabostih in to ne samo o slabostih dela mladih ljudi, temveč tudi o problemih gospodarjenja, šolstva, upravljanja in delitve na sploh. V razpravi so se zlasti izkazali mladinci Tovarne emajlirane posode, ki so govorili o vrsti nepravilnosti, ki so jih opazili. Tako so govorili o slabem delu mladih komunistov, pa o načinu gospodarjenja, upravljanja, izobraževanja in podobno. Razpravo na konferenci lahko ocenimo kot izredno dobro, vendar bi bilo prav, da bi mladi ljudje tudi v lastnih kolektivih in šolah prav tako odločno postavljali te napredne zahteve. To pa je bil tudi eden izmed sklepov njihove predkongresne konferen-

Čedalje manj odpovedi

Kot na ostalih področjih gospodarstva se tudi pri urejanju delovnih razmerij na območju knjiške občine kažejo znaki, da je letos mnogo manj odpovedi tako delavcem kot tistih, ki jih izrekajo gospodarske organizacije. Značilno za pretekla leta je bilo, da ni bilo težko dobiti primerno zaposlitev v industriji ali gradbeništvu. Komisije za sprejemanje niso bile preveč natančne; zato je bilo več prehodov iz enega v druge podjetje.

Lani so vsa podjetja in ustanove dala odpoved 55 delavcem; letos do konca oktobra pa je bilo takih primerov le 21. Podobno sliko kažejo tudi odpovedi, ki so jih dali delavci sami. Lani je bilo zabeleženih 111 takih primerov, do konca letošnjega oktobra pa le 68.

Značilno za letošnje leto je še to, da je med tistimi, ki so sami dali odpoved komaj dobra četrtina žensk, medtem ko jih je bilo lanske leto skoraj polovica. Zaposlovanje žena v občini je namreč dosti težje od zaposlovanja moških delavcev. Prav zato si vsaka, ki je zaposlena, želi to mesto ali zaposlitev tudi zadržati.

Medtem ko je bilo lani več primerov v knjiški občini, ko so iz podjetij delavce odpustili zaradi zmanjšanja obsega proizvodnje ali gradbenih del, je bilo letos tega manj. V začetku leta so sicer nastale nekatere težave v tovarni kovanega orožja Vitanje, vendar so bili odpušteni le redki delavci, pa še to večina taki, ki so imeli doma obdelovalne površine.

Več težav je z delavci, ki so med letom zaposleni pri različnih sezonskih delih v kmetijstvu, gradbeništvu in deloma v gozdarstvu. Sprito tega, kar imajo gradbenega podjetja letos precej dela tudi za zimске mesece, bo njihovo število sicer nižje, četudi jih bo v okolici Loč še vedno precej.

V. L.

V pivovarni bodo zavihali rokave

NOVA SLADARNA — POSKUSNO OBRATOVANJE V LETU 1964 — TRI TISOČ TON SLADA LETNO — KONEC SEZONSKE GA DELA — REKONSTRUKCIJA — IZVOZ

Mnogo je pri nas delovnih kolektivov, ki jim bo novo leto prineslo veliko novosti, pa tudi trdega dela. Med takimi je v Laškem tudi Pivovarna. Dvoje pomembnih nalog se jim obeta v letu 1963. Gradnja nove, lastne sladarnice je prva in nadaljevanje rekonstrukcije tovarne druga obljuba, ki so jo obljubili sebi in vsem nam. Oboje je za laško pivovarno nedvomno velikega pomena. Kolektiv se tega zaveda in je v skladu s tem tudi že doslej skrbno gospodaril. Da je res tako, nam pove že razmerje med skladi in osebnimi dohodki v podjetju. Razmerje so jih v razmerju 49 : 51 in to — v dobro skladi. Nedvomno — posnemanja vreden primer!

Ko smo v laški pivovarni povprašali, zakaj so se odločili za gradnjo nove sladarnice, so nam povedali takole:

»Na lastno sladarno pri nas že zelo dolgo mislimo; toda doslej je bilo za uresničitev te želje prav malo možnosti. Tako smo bili prisiljeni osnovno surovino za predelavo piva — slad — uvažati iz Vzhodne Nemčije in zanje čase tudi nekaj iz Češke. Toda v Jugoslaviji imamo dovolj ječmena, samo kapacitete za njegovo predelavo so zelo majhne. Zato smo pred časom spet začeli misliti na lastno sladarno in tokrat so se nam za nabavo kreditov odprle razmeroma lepe možnosti. Če bo šlo vse po sreči, bomo s prvimi deli lahko začeli že spomladi, medtem ko upamo, da bo poskusno obratovanje steklo že v letu 1964. In oprema? Uvozili jo bom iz Vzhodne Nemčije, nekaj pa bo seveda tudi domači naprav.«

Ko bo sladarna začela z delom, bo dajala okrog 3 tisoč ton slada letno. S tem bo laška pivovarna v celoti krila potrebe svojega rekonstruiranega podjetja, ostalo pa bo tudi še nekaj tržnega viška. To pa ni edina pridobitev lastne sladarnice laške pivovarne. Tisti, ki razmere v kolektivu nekoliko bolje poznajo, vedo, da pivovarna zaposluje veliko sezonske delovne sile. V zimskih mesecih, ko je dela manj, so ti delavci odveč in podjetje jih vsako leto odpušta. Z začetkom obratovanja sladarnice — katere delo je vezano tudi na zimске mesece — pa bo pivovarna za vselej lahko obračunala s takim sezonskim delom. Zato bodo kljub novemu obratu in večjim kapacitetam na novo zaposlili le majhno število nove delovne sile. Toliko o sladarni!

»In rekonstrukcija?« smo bili radovedni.

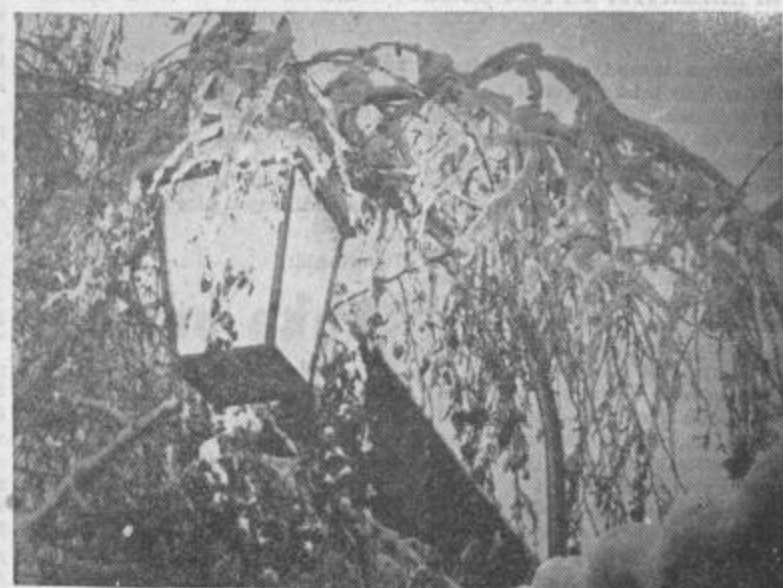
»Pivovarna je bila grajena za kapaciteto 50 tisoč hektolitrov letne proizvodnje,« so nam pojasnili. »Letos pa smo proizvedli že 65 tisoč hektolitrov piva. Rekonstrukcija, ki jo izvajamo v

etapah, pa nam bo omogočila 120 tisoč hektolitrov letne proizvodnje. Doslej smo rekonstruirali povsem z lastnimi sredstvi, v bodoče pa bo treba najeti seveda tudi nekaj kreditov, tembolj, če se bomo res želeli približati zahtevam zunanjega trga.«

Da, pivovarna v Laškem se pripravlja tudi na izvoz. Poleg tega, da s svojim znanim »laškim« pivom oskrbuje vso Stajersko, Gorenjsko z Ljubljano, Kopršino, območje Gorice, pa Hrvaško Zagorje in Zagreb, so o izvozu vodili pogovore tudi z Italijo. Tako nameravajo v približno letu in pol izvoziti piva v vrednosti okrog 240 tisoč dolarjev. V ta namen pa bodo seveda tudi v proizvodnji sami še marsikaj spremenili. Odločiti se bodo morali za pasterizacijo piva, nabavili bodo nov stroj za polnjenje steklenic itd. V inozemstvo bodo lahko izvažali pivo v glavnem le v steklenicah in polnilni stroj, ki ga bodo kupili, bo s kapacite-

to 15 tisoč steklenic na uro, res dragocena pridobitev. Kolektiv laške pivovarne se je trdno odločil: sladarna in nada-

ljevanje rekonstrukcije bosta prvi nalogi prihodnjega leta, pa tudi, če bo treba, krepko zavihali rokave! Saj znajo to storiti!

Pod belo težo

Razgovor s predsednikom komisije za MJB pri okrajnem komiteju LMS

BO OKRAJNA AKCIJA?

Polnih dvajset let je že od takrat, ko se je v dolini Sance postrojilo, v mladinsko delovno brigado prvih tisoč mladih ljudi. Takrat je brigada delala v težkih pogojih, v večni nevarnosti za življenje; pa tudi nekaj let nato pogoji niso bili kaj prida boljši. Pa je mlade ljudi vendarle že takrat družila trdna vez — delo in prijateljstvo. Danes delajo mladinske delovne brigade v povsem drugačnih pogojih, vez pa je še danes ostala ista — delo in prijateljstvo jih veže v odlične delovne in prijateljske kolektive.

Na okrajnem komiteju Ljudske mladine v Celju smo našli predsednika komisije za mladinske delovne akcije, tovarša Staneta Seničarja. Pa to ni bil slučaj. Pred dobrim tednom dni je namreč okrajni komitej Ljudske mladine pripravil nekaj uspešnih prireditev v počastitev dvajsetletnice mladinskih delovnih brigad. Bil je to razgiban brigadirski večer, pa zanimivo srečanje nekaterih udeležencev v najstarejših mladinskih delovnih brigadah. Ob tej priliki smo se spomnili tudi letošnjih delovnih akcij. In o njih smo povprašali Staneta.

»Uspehi letošnjih mladinskih delovnih brigad so prav gotovo najpomembnejši dogodek ob letošnjem brigadirskem jubileju. Ugotavljamo, da so letos brigadirji dosegli večje uspehe kot kdajkoli poprej. In to ne samo na delovnih, tudi v notranjem življenju brigad je bilo tako. Letos se je izredno razvila samouprava v brigadah in prav to je dejstvo — ki je za najpomembnejša vprašanja v življenju brigade zainteresiral slehernega brigadirja — ki mu moramo pripisati letošnje izredno lepe rezultate. Spomnite se samo uspehov letošnjih brigad, ki so delale na avtocesti »Bratstva in enotnosti«. Prva celjska mladinska delovna brigada »Dušana Finžgarja« si je priložila posebno pohvalo, bila je dvakrat udarna, dobila je srebrno plaketo za dobro organizirano društveno dejavnost v brigadi; brigada Borisa Kidriča je bila dvakrat posebno pohvaljena, dobila je zlato plaketo; tretja mladinska brigada »Karla Destovnika Kajuha« pa je bila štirikrat udarna, štirikrat posebno pohva-

ljena, dobila je zlato plaketo za društveno aktivnost in sploh je bila nedvomno ena najboljših brigad zadnjih let. Vse brigade pa je še posebej odlikoval tovarš Tito z ordeni dela s srebrnim in zlatim vencem,« je povedal tovarš Stane.

»Slišali smo, da je agitacija za mladinske delovne brigade nekoliko pomanjkljiva. Je to res?«

»Je! Preveč imamo zastarelih oblik agitacije, ki se zdleče ne morejo ponazoriti vsega prestrega, dinamičnega življenja v mladinskih delovnih brigadah. Potrudili se bomo, da prihodnje leto ne bomo več ugotavljali istih pomanjkljivosti. Mislimo namreč, da bi predvsem brigadirji sami lahko s svojim pripovedovanjem, doživljanjem in izkušnjami opravili dosti uspešnejšo agitacijo kot slike in stenčasi.

»Kaj pa lokalne in občasne delovne akcije?«

»Lokalnim in občasnimi delovnimi akcijam je tako mladina kot tudi Socialistična zveza in ostali činitelji v komunih, posvetila premo pozornost. Poglejte: v Laškem so na primer mladi ljudje opravili nekaj nad dve sto prostovoljnih delovnih ur, medtem ko so jih v Zalcu opravili nad trinaest tisoč. Toda v tej občini se je poleg Ljudske mladine zavzela za delovne akcije še organizacija Socialistične zveze in uspeh ni izostal. Lokalnih in občasnih delovnih akcij ne gre prepuščati stihiji in v prihodnje bi se morali odbori za delovne akcije pri občinskih odborih Socialistične zveze resneje lotiti svoje naloge.«

»V Celju v zadnjih letih še nismo organizirali kakšne večje, morda v okrajnem merilu, delov-

ne akcije. Kaj meniš ti o njej, tovarš Stane?«

»Vse kaže, da bomo prihodnje leto okrajno delovno akcijo le uresničili. Mladina je pripravljena graditi, potreba pa je tudi dovolj. Mislimo na gradnjo ceste proti Rogški Slatini ali proti Vidmu Krškem, morda celo proti Logarski dolini. Lahko bi gradili tudi rekreacijski center neke v Gornjem Gradu, na Svetini ali kje drugje. Akcija bi bila z ekonomskega vidika popolnoma upravičena, zato upamo, da bomo z njo vendarle začeli. Vanjo bi pritegnili tudi mladino Vinkovcev, Zrenjanina, Tuzle in Bitola, s katero mladi Celjani lepo sodelujejo na marsikaterem področju. Tovarši iz sosednjih republik so na ta predlog že pritrilno odgovorili in zdaj je samo še na nas, da akcijo speljemo.«

»Problemi, načrti, tovarš Stane?«

»Objega veliko! Ves list bi nam morali posvetiti, če bi hoteli vse zapisati,« se je hudoमुखo nasmehnil. »To-le nas pa le teži: nagrajevanje brigadirjev, ko se vrnejo z akcije. Marsikje moramo še vedno barantati za njihov dohodek. Vemo, da je težko, pogrešiti za mesec ali dva, delavca na delovnem mestu in mu povrniti vsega se priznati dohodek za ta čas. Vendar brigadir nedvomno tudi svojemu kolektivu koristi s tem, da se je udeležil mladinske akcije. In nikjer ni zapisano, naj bi za ta čas dobil poln osebnih dohodek. Mi se celo bolj navdušujemo za nagrajevanje, ki bo v skladu z brigadirjevim uspehom. Nedvomno je to bolj stimulativno in povsem v skladu s tistimi načeli delitve, ki jih zdaj uveljavljamo. Barantanje pa ni v takih primerih res čisto nič na mestu.«

Zapišimo še to, da bodo brigade dobile svoje mesto tudi v celjskem muzeju, seveda le fotografije, zapiski, odlikovanja in podobno. Prav je tako, saj tudi to sodi k dokumentom o izgradnji naše domovine, kajne? —ij

Težko je danes še slutiti, kako so brezobzirno občutili ljudje ob Sotli, tuji hoteli izkoreniniti slovenski življenj. Med prvimi so to občutili zlo-

ko so se nemadoma pojavile zloglasne črne »marice« in vse, ne glede na kakršnokoli krivdo, odpeljale na Nemško kot ceno delovno silo. Prav pa je to, da spomine na tiste nesrečne dni občasno obujamo, da ne pozabljamo, sicer mladi rodovi ne bodo vedeli, kar morajo vedeti. Kdor ne pozna zgodovinske preteklosti svojega ljudstva, ta tudi ne bo doimel ceniti vseh velikih naporov, ki jih ljudstvo vedno znova in znova vlagajo za napredek in boljše življenje. Nikoli se ne smemo uspraviti, kajti vedno znova in znova skušajo dvigniti glave tisti, ki so nas nekoč hoteli pokopati. Zločin v Bonnu ob našem Dnevu republike to potrjuje.

V Obsoletju so letos praznovali krajevne praznike, ki so jih izbrali prav ob spominu na izselitev. Tako so praznovali v Polju ob Sotli in pred kratkim še v Bistrici ob Sotli. Ob prireditvah so izrazili najtrdnjejšo voljo živeti tako, kot zdaj živimo in si graditi prihodnost na načelih, ki jih zagotavlja

naša socialistična domovina. Prav s tem pa so ogorčeno obsodili vse izpade, ki so kjerkoli po svetu naperjeni proti naši mednarodni skupnosti in proti miru.

V Bistrici ob Sotli je bilo rahlo temučno, ker so nasičeni oblaki obviseli nad Orlico in spet

obetali deževje. Pred lepim zadružnim domom je stala četa enovrskih rudarjev v značilnih oblekah, podobnih krtovim kožuhom, ter igrala poskočne melodije, ki so jih izvajali iz medenastih pihal. Bistriški občani so

se počasi zbirali na dvorišču in se urejali v povorko. V klubski dvorani so medtem zborovali krajevni odborniki, katerim je spregovoril tudi predsednik šmarske občine Joško Lojen. Kmalu je krenila dolga povorka na trg, kjer stoji spomenik padlim borcem. Svoji so položili vence, predsednik krajevne organizacije Zveze borcev Stane Kralj pa je orisal zgodovinske dogodke, ki so pred dobrimi dvajsetimi leti pretresli Obsoletje. Ob tribuni je stal pionirski odred, ki je izvajal ljubeč program. Med recitatorji so podajali pismo nekega starejšega kmeta izpod Kunšperga, ki je v taborišču zvedel, da so mu požgali dom, odgnali ženo in otroke. Trg je onemel in v obeh so se zalesketale solze, ko je otrok trdno stisnil peščico in poudaril starčeve besede: »Nikoli nas ne boste uničili, nikoli nam ne boste iztrgali slovenske zemlje, pa čeprav nas preganjate, ubijate in požigate naše domove. Tu na prsih jo nosim, grudico, ki me spremlja zdoma. Vrnili se bomo, čeprav ne vsi, toda vrnili se bomo!« In danes smo tu: solzni ob spominu na bolečine, toda nasmejani ob velikih delovnih uspehih. Mladinski pevski zbor je zapel

sproščeno, neugnano, obetajoče, da so se obrazi spet zjasnili.

Naenkrat pa je na tribuno stopil tovarš Jože Jurak, predstavnik ljudi s Hrvaškega Zagorja, nekdanji sošolec tovarša Tita v kumrovski osnovni šoli. »Vedno, povsod sem delal za to, da se mi, Slovenci in Hrvati, razumemo, da delamo kot eno ljudstvo. In veselim se, da lahko spregovorim na vašem krajevnem prazniku, da lahko ponovno povem, da se imamo radi. Prosim vas, priporočam vam, negujte ta praznik. 22. november, kot svoj najlepši dan, da boste s tem predvsem naši mladini predajali svojo težko, toda pogumno in veliko zgodovino. Skupno ga bomo praznovali ljudje ob Sotli, se skupaj veselili in skupaj delali,« je povedal med drugim.

Tako je bil krajevni praznik v Bistrici ob Sotli lep in prijeten kljub čemurnemu jesenskem vremenu. Bistričani so tokrat slavili tudi majhno delovno zmago: uresnili so si izredno lepo kinodvorano, kjer so prvič predvajali film po cinemasko sistemu. Ljudje v Obsoletju, nekdanji pregnanci, delajo in pokrajina ob Sotli se prena iz nekdanje dremavosti v vir lepih gospodarskih uspehov, ki jih obetata prvenstveno kmetijstvo in turizem.

s.

NAJPRED O MLADINSKI ORGANIZACIJI

Na prvi seji članov novoizvoljenega odbora krajevne organizacije SZDL v Slovenskih Konjicah so za novega predsednika izvolili tov. JANKA KOVAČA, uslužbenca v usnjarskem kombinatu Konus. Ko so govorili o delovnem programu, so se domenili, da bodo analizirali delo različnih organizacij in med prvimi delo mladinske. Prav tako so menili, da bo treba skupaj s stanovansko skupnostjo, sindikalnimi in gospodarskimi organizacijami poskrbeti za čim prejšnjo ustanovitve obrata družbene prehrane.